UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria q[ui]nta post dominica[m] [de] passione Text[us] euange. Lu. vij

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

poterāt credere q ſe deū diceret participatiue p gratiā dei: qd non eſt lapidatōe dignū: quis ſe talit deum nō diceret: ſed intēdebat dicere q vel ſic poterat dici de⁹ ſi nō excellētiori modo vt illi credebant. Sed vnde habuerūt iudei q chrs filius dei eſſet? Rndz s. Tho. q dns hoc dixit ſpualit: lz nō expſſe. q dixit. ego et pr vnū ſum⁹. et qd dedit mihi pr ec. Accipe enī naturā ab aliq et eſſe vnū in natura cū eo: ratione filiatiōis habet. Hec ille. Sz contra. q ſm hoc ſpūſſctūs eſſet fili⁹. Dico q loquit de acceptōe p generationem. q modo ſolū iudei credebāt alicui⁹ naturā alteri cōicari: cum nihil ſcirent p modū amoris in identitate nature pcedere: qd eſt ſpūſſcti. Sed iterum contra: q ſm hoc ignis genitus eſſet filius. Dico q ſanctus Tho. loquit de acceptōe nature a viuente: cuiuſmodi eſt de⁹ pater. Igit non primo ſed ſecūdo modo videt formanda ratio ſm Chryſ. dicētē. Interim qdē vt ſuſcipet ſermo: hūilis locutus eſt. Poſtea aūt ad maius eos reduxit: oſtendēs q in nullo minor eſt patre: cum ſubdit. (Si nō facio opa patris mei nolite credere) Hec ille. Opa aūt priſ chrs appellat ea q nullus facere pt niſi pr vel aliqs pri equalis. (Si aūt facio) ppa aucte alia q ſunt ſoli⁹ dei (ſi mihi) .i. ppt me ſeu ppt vba mea (nō vultis credere) me eē deuz (opib⁹ credite) q ppe meam diuinitatē loquunt q nullū eſt euidenti⁹ indiciū de rei natura q ppria eius opatio: ſm ſanctū Tho (vt cognoſcatis: et) p id eſt (credatis q pater in me eſt et ego in patre. Hila Hoc eſt, dei fili⁹ ſum. hoc eſt. ego et pater vnum ſum⁹

Eſt autē ſciendū q filius eſt in patre ratione ſue eſſentie. q. ſ. eſſentia que eſt fili⁹ eſt in patre cum ſit eadē. ſimilit ratōe relationis. q vnum relatiue oppoſitoꝝ eſt in alio ſm intellectū. Et ſilr ſm originē: q illa origo eſt manens in dicente. Econuerſo pater eſt in filio rōe eſſentie et relatiōis eadem rōe: et rōe etiā originis. q in vbo qd dr eſt oē qd vbo dr. Eadē aūt eſt rō d ſpūſctō. Vide de his ſan. Tho. i. p. q. xlij Et ↄcordat ſan. Tho. cū Hilario. et Augu. et Amb. q tenent prem eſſe in filio et econuerſo. eo q vnuſqſqz horū eſt ſua eſſentia. et eadem eſt vtriuſqz et i vtroqz. Eſt ḡ pr in filio p eſſentie idētitatē: et p eqlitatē et ↄſeqnti. hō vo i deo p grē ſilitudinē. et ↄſequent alit et alit. Et de hoc eſt documentū morale: de q ait Aug. Nō enim ſic fili⁹ dic. in me ē pr et ego i illo: quō poſſunt dicere hoies. Si eīm bn cogitam⁹ et bn viuam⁹: in deo ſum⁹: et de⁹ i nobis ē qſi pticipātes ei⁹ graz et illumiati ab ipo. Unigenit⁹ autē fili⁹ in pre eſt. et pr i illo tanqz equalis. Hec ille.

Feria qnta poſt dominicā d paſſione Text⁹ euange. Lu. vij

r Ogabat ieſū qdā phariſeus vt mādūcaret cū illo. et ingreſſus domuz phariſei diſcubuit. Et ecce mulier q erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q accubuiſſet i domo phariſei: attulit alabaſtruz vnguenti. et ſtās retro ſec⁹ pedes eius lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: et capillis capitis ſui tergebat: et oſculabat pedes ei⁹ et vnguento vngebat. Vidēs aūt phariſe⁹ q vocauerat eū: ait itra ſe dicēs. Hic ſi eſſet pPheta ſciret vtiqz q et qlis eſt mulier q tāgit eū q peccatrix eſt. Et rñdēs ieſus dixit ad illū. Simō habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Magiſter dic. Duo debitores erant cuidam feneratori. Vnus debebat denarios quīgentos: et ali⁹ qnquaginta. Nō habentib⁹ illis vñ redderent: donauit vtriſqz. Quis ergo eū plus diligit? Reſpondens ſimon dixit. Eſtimo q is cui pl⁹ donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et cōuerſus ad mulierē dixit ſimōi. Vides hāc mulierē. Intraui in domū tuā: aquam pedib⁹ meis nō dediſti. hec aūt lachrymis riga

nit pedes meos. et capillis capi
tis ſui terſit. Oſculū mihi non
dediſti. hec aūt ex quo intraui n̄
ceſſauit oſculari pedes meos.
Oleo caput meū nō vnxiſti. hec
autē vnguēto vnxit pedes me-
os. ꝓpter qđ dico tibi. remittun
tur ei pctā multa qm̄ dilexit ml̄
tum. Cui aūt minus dimittit:
minus diligit. Dixit aūt ad illā
Remittunt tibi pctā tua. Et ce
perūt q̄ ſil' accūbebant dicere i-
tra ſe: Quis eſt hic qui etiā pec
cata dimittit: Dixit aūt ad mu-
lierē. Fides tua te ſaluam fecit
Vade in pace.

r

Ogabat Jeſum q̄
dam phariſe⁹ ꝛc. Lu. vij. Cir
ca ꝯuerſionē Magdalene q̄
in p̄ſenti euangelio recitatur
tangunt tria puncta: q̄ ſunt: Compūctio.
Excuſatio ꝛ Abſolutio. Quantū ad p̄
mū ſciendū eſt ꝙ ſicut dicit mgr̄ hiſt. ea q̄
hic narrant ſcḋm aliq̄s ꝯtigerunt in naza-
reth: ſcḋm alios ꝓo in bethania: ſed tn̄ vt
idē dicit et loc⁹ et tp̄s hoꝝ ignorat. Vex
tn̄ exiſtimo ꝙ qꝛ ḋr infra. Et ecce mlier
q̄ erat in ciuitate peccatrix. cū nulla ciui-
tas exp̄mat: hoc de hierl'm ciuitate rega
li debere intelligi. Si tn̄ iſta ꝯtigerunt in
Bethania: poſt dici ꝯtigiſſe in hierl'm.
qꝛ cū bethania minus q̄ȝ per duo miliaria
diſtaret a hierl'm erat q̄ſi ſuburbiū eius.
Quia ergo chr̄s ꝯſueuerat p̄dicare i hie
ruſalem: et hoſpitari in Bethania: cre-
do magdalenam ꝯuerſam i hierl'm ad
ſmonē chr̄i. ſed poſtmodū in bethania in
domo auūculi ſui Simonis phariſei et
olim leproſi attuliſſe coꝛ ſuū et alabaſtrū
vnguēti. niſi forte ſimon tāq̄ȝ potēs dn̄s
palatiū dicat habuiſſe in hierl'm. Dr̄ ḡ.
(rogabat ieſum q̄dā phariſe⁹). i. religio ſ⁹
dict⁹ a phares qđ eſt diuiſio: eo ꝙ habi-
tu ꝛ ꝯuerſatione tales ab aliis diſtigue-
bant (vt māducaret cū illo) Vtꝝ aūt bo-
no vel malo fine iſte inuitauerit chr̄m nō

eſt certū. Chr̄s aūt māducauit cū phari-
ſeis vt eoꝝ ſupbiā rep̄meret: vt ptꝫ hic.
ꝛ cū publicanis vt eos ad pniāȝ ꝓuoca-
ret. Mat. ix. ꝛ Lu. v. ꝛ cū amicꝭ familiari
bus. ſ. maria martha ꝛ lazaro: vt eoꝝ a-
moꝛē nutriret ꝛ augeret. Jo. xij. ꝛ cū ſu-
is cognatꝭ paupib⁹ vt eoꝝ inopiā ſupple
ret aquā mutādo i vinū: vt Jo. ij. Sꝫ cū
magis ſit iuſtoꝝ appetēda ſocietas q̄ȝ ini
q̄ꝝ: q̄re dn̄s zacheū ſponte adijt: n̄ āt pha
riſeū apparēter iuſtū niſi inuitat⁹: Ad h̄
dicit Goꝛra chr̄m hoc feciſſe. Primo vt
oſ̄ndat ꝙ nō egent q̄ ſani ſunt medico. ꝛ
Secūdo ꝙ dn̄s pl⁹ diligit hūilē pctōꝛeꝫ
ſcꝫ olim q̄ȝ iuſtū ſupbū. Vel poſſꝫ dici ꝙ
hoc fuit: qꝛ zache⁹ nō audebat rogare vt
iſte phariſe⁹. Et ingreſſus domū phari-
ſei) Erat eīn chr̄s paup: ideo inuitatōeꝫ ac-
ceptauit (diſcubuit) qꝛ eīn antiq̄ i lectis
comedebāt ſeu iacētes: vt dic̄ Alchui. ideo
ſedētes ad mēſam dicūt accūbere vl' recū
bere vl' diſcūbere (Et ecce mulier q̄ erat i
ciuitate) Hec mulier fuit Maria magda
lena ſoroꝛ Lazari et Marthe: vt hēs ſu-
pra feria. vj. poſt quartā dn̄icā q̄dragesi-
me. Sed hic nō noiat: qꝛ ſcḋm hoim opi-
nionē adhuc erat peccatx: vt dicit Goꝛra
Et hac rōe ſcḋm eandē opinionē ſubiungit
(peccatrix) ſcḋm hominū. ſ. opinionē: ſed iaꝫ
coꝛā deo iuſtificata merito ꝯtritōis. Eſt
aūt ſciendū ꝙ Aug. ſup illō. j. Corin. xv.
inueniunt multi falſi teſtes: ſic ḋr. Per-
horrendū ē ne aliq̄d falſi de deo dicatur:
lꝫ ad ei⁹ laudē ꝑtinere videat: qꝛ n̄ mio-
ri ſꝫ maioꝛi foꝛtaſſis ſcelere in deo laudat
falſitas q̄ȝ vitupet ꝟitas. Hec ille. Et ideo
dico de ſctis. Quidā ergo ex q̄dam ſtul-
ta pietate dicūt magdalenā nō coꝛpe ſed
mēte tm̄ fuiſſe peccatricē: ex q̄ magna in-
ꝯueniētia ſequunt. Primo qꝛ ꝑuertit ſa
nus euāgelij ꝛ ſctōꝝ intellect⁹. Nā Lu.
vij. dicit. Maria q̄ vocat magdalene de
q̄. vij. demonia exierāt. i. vicia vniuerſa q̄-
bus plēa fuerat: vt dic̄ gloſa. Idem dici-
tur in textu et in glo. Marc. vlti. ꝛ gloſa
Hiero. ḋr eā fuiſſe meretricē. Et i euāg.
hoḋ. ḋr peccatrix: qđ ſcp̄tura dicere nō ꝯ-
ſueuit niſi de publicis pctōꝛib⁹. Scḋo qꝛ
tollit pctōꝛib⁹ magna ſpes venie: cū iſta
ſit data in exemplū pnie: ſicut Maria vir

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

go in exemplū innocentie. Sz q̄re fuit ita
peccatrix: Nam ſic dic btūs Vincen. xij.
annis fuit in voluptatib. Ad hoc dico q
tria habuit q̄ ↄſueuerūt mulierib eē cau-
ſa ruine. Primo ꝛ principaliter habuit li-
bertatē poſt parentū mortē. Scdo habu-
it diuitias ꝛ delitias. Tertio dr habuiſſe
pulcritudinē. Martha aūt lz etiā iſta ha
buerit: ſp tn̄ fuit virgo ſm btm̄ Vincent.
qꝛ fuit infirma. Naz ſm Amb. fuit illa q̄
xij. annis fluxum ſanguis paſſa eſt: Quis
forte q̄dem fuerit Martha: ſz non iſta. Et
etiā qꝛ ſuū caſtrū fuit tanq̄ hoſpitale pau
perū. De⁹ em̄ ꝛ naturalē pietatē ꝛ merita
ac ſupplicatiōes pauperꝝ ſuoꝝ libent̄ aſpi-
cit. Fuit etiā religioſa. i. phariſea ſm ali-
q̄s (vt cognouit q ieſus accubuiſſet i do-
mo phariſei) cōpuncta: ꝛ vt credit̄ ad p̄di
cationē chr̄i (attulit alabaſtruz vnguēti. i.
vnguentū ↄtentū in vno vaſe d̄ alabaſtro
Eſt aūt ſicut dicit Beda: alabaſtrū gen⁹
marmoris varij coloris qd̄ optime ſeruat
vnguēta. Conſueuerūt aūt viri regiōis il
lius varijs vnguentꝭ vti p corpoꝝ recrea-
tione ꝛ ſolatio. Iſta ḡ mulier corde cōpū-
cta: poſt ſermonē ſtatim venit ad chr̄m re
fouendū vnguentꝭ q̄d ad corpus ꝛ conſolā-
dū lachrymis q̄ ad aniaz q̄ pctōꝝ ſitiebat
ſalutem. Greg. in omel. Quia em̄ hec mu
lier turpitudis ſue maculas aſpexit lauā-
da ad fontē miſcdie cucurrit: Nō iuſſa ve-
nit: conuiuātes nō erubuit. Nā qꝛ ſemeti-
pſam grauit̄ erubeſcebat intus: nihil eſſe
credidit qd̄ verecundaret̄ foris. Diſcite q̄
dolore ardet: q̄ flere etiaz inter epulas nō
erubeſcit. Hec ille. Greg. niſe. In ſe indi-
gnitatē ſuā oſtendens ſtabat poſt tergū:
deiectis luminib effuſa coma: pedes am-
plectens: lachrymiſq eos ↄfundens: reb
triſtem animū oñdebat veniā implorans.
Hec ille. Vñ ſequit̄ (ꝛ ſtans retro ſec⁹ pe-
des eius: lachrymis.) Hec btā peccatrix
fuit valde lachrymoſa. Nā habuit lachry
mas compaſſiōis in morte fratris: q̄ chri-
ſtum induxerunt ad fletum ꝛ ſuſcitationē
Lazari. Et lachrymas doloris in morte
chr̄i: cum fuerit inter mulieres que illuz
flendo ſequebant̄ ad crucem: d̄ quib Lu.
xxiij. q̄ induxerunt chr̄m ad cōpaſſionē vt
diceret: Filie hierl̄m nolite flere ꝛc. Ha-
buit ꝛ lachrymas amoris poſt chr̄i mortē
vt ptz Io. xx. q̄ meruerūt angelicā viſiōez
ꝛ chr̄i p̄mā apparitiōez. Habuit ꝛ lachry-
mas ↄpunctiōis de quib dr hic: q̄ merue-
rūt abſolutiōez a tot ſcelerib. Sequit̄ (ce
pit rigare pedes ei⁹) fatigatos ex itinere:
ꝛ deturpatos ex puluere. Utrꝫ vo chriſt⁹
diſcalciat⁹ incederet: dic q non: vt habes
dñica q̄rta aduēt⁹. Etſi dicat̄ q iſta mu-
lier pedes chr̄i nudos attrectauit. Dico q
eos potuit ipa nudaſſe ſiue habuerit pfe-
cta calciamēta ſiue ſandalia q̄ ſunt calcia-
mēta pauperꝝ in illa regiōe: vt dr̄ s. Tho.
ſup Mat. (ꝛ capillis capitis ſui tergebat)
Inter oēs ei⁹ capillos iſti ſoli q̄ chr̄m teti-
gerūt manēt incorrupti (ꝛ vnguēto vnge
bat) Sed ꝫ. Nā cū eſſz ſctā ꝛ deuota: chri
ſtus dixit ei: noli me tāgere Io. xx. Qua-
re ḡ nūc ſe tāgi pmittit ab ea: Ad hoc dic
Gorra q tūc chr̄s voluit oñdere ſe eē al-
tioris ſtatus q̄z credebat ꝛ maiori reuerē-
tia dignū dū eſſet glorificat⁹. Et nota ſm
Bedā q ſemel vnxit maria pedes chr̄i in
domo phariſei: ꝛ ſemel caput in domo p-
pria. Io. xij. imo vt ibi patz etiā tūc vnxit
pedes ei⁹. Iſta mulier ſp chr̄i pedib fuit
affecta: nec mirꝫ qꝛ iſtis pedib oia ſubie-
cta ſunt: ſm illō ps. oia ſubiecisti ſub pedi
bus eius. Scdo qꝛ ipi mare q̄ſi terrā cal-
cauerūt. vt ptz Matt. xiiij. Tertio qꝛ ad
tactū eoꝝ fuit abſoluta a pena ꝛ culpa: ꝛ
ſctificata: vt hic ptz. Quarto qꝛ p nr̄a eru
ditiōe ſūt diſcurrēdo fatigati: ſz illō Io.
iiij. Ieſus fatigat⁹ ex itinere ſedebat ſic ſu
pra fontē. Quito qꝛ p nr̄a redēptiōe fue-
runt vulnerati: ſm illō ps. Foderūt ma.
me. ꝛ pe. meos ꝛc. Greg. Ocl'is em̄ terre-
na ↄcupierat: ſed hoc iā p pniam ↄterens
flebat: Capillos ad ↄpoſitiōez vultus ex-
hibuerat: ſed iā capillis lachrymas terge-
bat. Vñ ſequit̄ (ꝛ capillis capitis ſui ter-
gebat) ore ſupba dixerat: ſed pedes domi
oſculās h̄ in redēptoꝝ ſui veſtigia figebat
Vñ ſequit̄ (et oſculabat̄ pedes eius) Vn-
guentū ſibi p odore ſue carnis adhibuit.
Qd̄ ḡ ſibi turpit̄ exhibuerat: hoc iaz deo
laudabilit̄ offerebat. Vñ ſequit̄ (Et vn-
guento vngebat) Quot ergo in ſe habuit
oblectamēta: tot de ſe inuenit holocauſta.
Cōuertit ad virtutū nūerꝝ: nūerꝝ criminū

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vt totũ fuiret deo in pẽitentia: q̃cq̃d ex ſe
deũ ↄtempſerat in culpa. Hec ille. Chryſ.
Et hec quidẽ q̃ dicta ſunt agebantᷣ exteri⸗
us: q̃ ṽo reuoluebat eiꝰ intẽtio multa fer⸗
uentiora his erãt: q̃ ſolus deꝰ inſpiciebat.
Hec ille. In hac pte eſt morale documẽ
tũ ꝑ pctõꝛibꝰ: vt de venia nõ deſperẽt dũ⸗
mõ imitari velint magdalenã: ſicut in cul
pa: ita ꝛ in pnia. De hoc Bern. ſup Can.
ſermo. iij. Fleuit amare: ꝛ de intimis viſce
ribus longa ſuſpiria trahẽs ſalutaribꝰ in⸗
tra ſe ↄcuſſa ſingultibꝰ: felleos hũoꝛes euo
muit. Huiꝰ igitᷣ btẽ penitẽtis exẽplo ꝓſter
nere ꝛ tu o miſera: vt deſinas eſſe miſera.
Proſternere ꝛ tu ĩ terra: ãplectere pedes
placa oſculis: riga lachrymis: quibꝰ tñ nõ
illũ laues: ſed te: ꝛ fias vna de grege tonſa
rum q̃ aſcendũt de lauacro. Hec ille.

Quantũ ad ſcõm tangitᷣ excuſatio quã
chrĩs ꝓ ſe ꝛ Magdalena facit phariſeo de
vtroqꜫ male ſentiẽti: cũ dr: (Uidẽs autem
phariſeus q̃ vocauerat eũ) q. ſ. ꝑmitteret
ſuos pedes attrectari a meretrice (ait intra
ſe dicẽs: Hic ſi eſſet ꝓpheta) vt dicitᷣ (ſciret
vtiqꜫ q̃ ꝛ qualis eſt mulier q̃ tangit eũ: q̃a
peccatrix eſt) Ex hoc aũt pꝫ falſuꝫ eſſe qd̃
dr magdalenã ſola mẽte peccaſſe. qꝛ iſte h̃
neſciuiſſet. Iſte aũt phariſeus deſpiciebat
magdalenã tanqꜫ peccatricẽ: ꝛ dñm tan⸗
qꜫ nõ eſſet ꝓpheta: ꝛ circa vtrũqꜫ decipie⸗
batᷣ. Circa magdalenã quidẽ: qꝛ neſciebat
eã eſſe iuſtificatã: ꝛ ei fuiſſe mlᷓta peccata
dimiſſa: qd̃ tñ cogitare debuiſſet ſingulti
bus eius ꝛ lachrymis. Circa chrĩm ṽo: q̃a
chrĩs nõ ſolũ ſciebat eã fuiſſe peccatriceꝫ:
ſed ẽt eſſe penitentẽ: ꝛ dato q̃ illã nõ agno
uiſſet: adhuc potuit fuiſſe ꝓpheta: qꝛ ꝓphe⸗
te non ſciũt oĩa. Uñ ꝛ Heliſeꝰ ignoꝛabat
ꝓpter q̃d ſunamitꝫ mlᷓier teneret pedes eiꝰ
iiij. Reg. iiij. et dixit: Aĩa eiꝰ in amaritu
dine eſt: ꝛ dñs celauit a me. Chrĩs ḡ ſimul
vtrũqꜫ excuſat cũ ſubditᷣ (ꝛ rñdens) cogi⸗
tationi ſꝫm glo. qꝛ intra ſe phariſeꝰ loq̄batᷣ
(ieſus dixit ad illũ: Simõ habeo tibi ali⸗
q̃d dicere: At ille) ſꝫm gloſ. factꝰ attẽtꝰ ex
ṽbo dñi (ait: magr̃ dic) Subiũxit aũt dñs
ꝑabolã vt ↄueniẽtiꝰ ↄ phariſeũ ex eiꝰ rñſi
one ↄcludat di. (Duo debitoꝛes erãt cui⸗
dã feneratoꝛi) Eſt aũt ſciẽdũ ſꝫm Chryſ.
q̃ in ꝑabolis nõ opꝫ oĩa ſcrutari ꝛ cuiuſ⸗
libet ṽbi ſumere ſenſũ: ſed ſufficitᷣ attẽdere
q̃d chrĩs intẽdat. Per hãc ḡ ꝑabolã nõ in⸗
tẽdit niſi q̃ ſicut hõ aliqñ relaxat maiꝰ ꝛ mi
nus debitũ pecuniaꝝ. Si tñ hec ꝑabola ꝑ
oĩa dꝫ exponi dicamꝰ: q̃ duo debitoꝛes ſt̃
duo pctõꝛes. Feneratoꝛ aũt duplr̃ accipitᷣ
Uno mõ ꝑ vſurario: Alio mõ ꝑ viro miſe
ricoꝛde q̃ gr̃is mutuat. Nã ẽt fenꝰ nõ ſolũ
fcat vſurã: ſꝫ aliqñ ſtat ꝑ mutuo: iuxta il⸗
lud Deu. xv. Feneraberis gẽtibꝰ mlᷓtis: et
ĩpe a nullo accipies fenꝰ. Iſte ḡ feneratoꝛ
ẽ deꝰ vtroqꜫ mõ: qꝛ mutuauit nob oĩa bõa
naturalia: ꝛ gr̃uita. ꝛ adq̃ſita: ꝛ foꝛtuita: q̃ ſi
ñ reddimꝰ ei recognoſcendo nos ab ĩpo iſta
poſſidere ꝛ regratiãdo ei: ſumꝰ pene debi⸗
toꝛes. Exigit ẽt a nob rõcꝫ nõ ſolũ de re⸗
cognitiõe doni mutuati: ſedẽtiã de vſu eiꝰ.
Uñ ſi donis eiꝰ nõ vtimur ad gl̃iaꝫ eiꝰ: qd̃
eſt vſuꝫ coꝝ ſoluere: ↄhimꝰ debitũ pene.
Et tñ nihilo minꝰ dr feneratoꝛ ẽt ſcdõ mõ
qꝛ ad vtilitatẽ ſuã nihil exigit ꝑ tlĩ vſu: ſꝫ
ſolũ ad vtilitatẽ nr̃aꝫ: vel ꝑ bono iuſticie.
(vnꝰ debebat denarios q̃ngẽtos: aliꝰ). ſ. q̃
minus peccauerat (q̃nq̃ginta) Titꝰ. q̃ſi di.
Neqꜫ tu o ſimõ abſqꜫ debito es. Quid igr̃
ſi in paucioꝛibꝰ teneris: Nõ ſupbias: qꝛ tu
q̃ꝫ venia eges. Hec ille. (nõ hñtibꝰ illᷓ vnd̃
redderẽt. Glo. Nullꝰ em̃ pt ꝑ ſeipm̃ a de⸗
bito pcti liberari: niſi diuia gr̃a veniã ↄſe
q̃tur. Hec ille. Hoc aũt ẽ ꝓpter duo: vt pꝫ
ꝑ ſ. Tho. iiij. di. xv. Primo qꝛ opa nr̃a ſine
charitate nõ ſũt ſatiſfactoꝛia ſic neqꜫ acce⸗
pta deo: charitatẽ aũt a nob hr̃e nõ poſſu⸗
mus ſine diuio auxilio. Et dato q̃ eã ha⸗
beamꝰ: adhuc ſꝫm aliq̃s nõ poſſumꝰ ſatiſ⸗
facere deo ꝑ eq̃litatẽ ſimplr̃ ſeu q̃ntitatis:
ſꝫ ſolũ ꝑ eq̃litatẽ ꝓpoꝛtõis ex acceptatõe di
uine miſcdie (donauit vtriſqꜫ) Dicitᷣ deus
nob donare debitũ pene ꝑ pctis multiplr̃
Primo qñ ad ꝑmuꝫ ↄtritiõis gemitũ pe⸗
nã eterna infernalẽ cõmutat in tp̃alẽ pur⸗
gatoꝛij. Scdõ qñ penã purgatoꝛiã cõmu
tat in mũdanã: quã. ſ. hic poſſumꝰ explere
Tertio qñ aliq̃d ſatiſfactoꝛiũ opꝰ facimꝰ
et deꝰ illud ex ſua miſcdia acceptat. lꝫ illd̃
nõ ſuffeciſſet ad eq̃litatẽ iuſtã faciendam.
Quarto qñ rogamꝰ eũ vt nob illd̃ dimit⸗
tatᷣ. Tũc ei ſp aut totũ aut ptẽ remittit: vl̃
ꝑ viã ĩpetratiõis vl̃ ꝑ viã meriti. Utroqꜫ
ei mõ ↄ reatũ oĩo opatᷣ: ſꝫ ꝑmꝰ ẽ ei ꝑ ꝑuꝰ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſcďs ꝓo ē cōis ei ꝛ oib⁹ opib⁹ bonis factꝫ
in grā ſaltē rōe pene adiūcte. (q̇s ḡ eū pl⁹
diligit) i. q̇s hꝫ pl⁹ cām diligēdi (Rn̄dēſ
āt ſimō) aptū credēs qḋ dicebaꝛ ei. ꝛ ne/
ſciēs qḋ ꝯ ſe dictur⁹ eſſꝫ. (dixit. Extimo
qꝛ is cui pl⁹ donauit) Hꝛ: e. i bom̄. Qua in
re notādū ē: qꝛ dū ſua ſnīa phariſe⁹ ꝯui/
citꝛ: q̄ſi frenetic⁹ funē portat ex q̊ ligeꝛ. hec
ille. (At ille dixit. recte iudicaſti. Sꝫ ꝯ.
Nā Aug. videꝛ dicere vt ei iпōit Gorra.
ꝙ mľto ardenti⁹ diligere debes eū q̇ fla/
gitioꝛ ad ſe ꝯuerſis q̄cūqꝫ dimiſit ſi i ea te
cadere nō ꝑmiſit. Et rn̄det ideꝫ ꝙ petōꝛ
pl⁹ teneꝛ ex dimiſſo: ꝛ innocēs pl⁹ ex omiſ
ſo. ꝛ ceteris parib⁹ maioꝛ rō dilectōis eſt
in omiſſo q̄ꝫ i dimiſſo: ſic̄ melioꝛ eſt ſtat⁹
innocētis q̄ꝫ peccantꝫ: ceteris parib⁹. Qḋ
ḡ dr̄. cui min⁹ dimittiꝛ min⁹ diligit: itelli
giꝛ ceteris parib⁹: alioq̇n b. ꝑgo min⁹ oi/
bus hoib⁹ diligeret deū. Ad intellectū
ꝓo ſeq̄ntiū ſciēdū ē: ꝙ i petō duo ſꝫ. ſ. cul/
pa ꝛ reat⁹ ſiue obligatio pene: et quo ad
vtrūqꝫ de⁹ remittit petm̄: ſꝫ nō ſꝑ ſimul.
Nā q̊ ad culpā ſtati remittiꝛ in p̄mo ꝯtri
tiōis gemitu. poſt quē ſtat aliq̄n obliga/
tio ad penā mľto tp̄e donec ſatiſfactio cō
pleaꝛ. Dilectio ḡ q̇ petōꝛ deū diligit ē cā
remiſſiōis peti q̊ ad penā: vt de ſe planuꝫ
eſt. Utrꝫ ꝓo ſit etiā cā q̊ ad remiſſionē cul
pe. diſtinguēdū ē. Si em̄ dilectio tp̄e ſeq̇
tur remiſſionē culpe nō eſt cā ei⁹: ſed ecō/
trario: dū hō cogitās ſibi eſſe mľta petā
dimiſſa accendiꝛ in dei amorē. Si ꝓo ſit
ſiľ cū ea: puta in inſtāti iuſtificatōis ꝛ re/
miſſiōis culpe. ſic duplex eſt ibi dilectio. ſ.
habitualꝛ: q̇ eſt p̄ncipium diligēdi: ſiue ſit
charitas ſiue aliḋ. ꝛ Actualis q̇ eſt actus
a volūtate elicit⁹: q̇ volūtas deteſtaꝛ pec/
catū ꝛ deū amat. Sic ḡ remiſſio peti eſt
cā materialꝛ hitualꝛ dilectōis. ſed ecōtrio di
lectio iſta ē cā remiſſionis formalꝛ: ꝛ aliq̊
mō efficiēs ꝛ finalꝛ. Actualis aūt dilectio
eſt cauſa matialꝛ hitualꝛ dilectōis: ꝛ econ/
trario illa eſt hui⁹ cā formalꝛ et effectiua:
ꝛ finalis. Diſpoſitio ei ſe tenet ex pte cau
ſe matialꝛ reſpectu forme ad quā diſpōit.
Eſt āt remiſſio culpe diſpoſitio ad grām
ꝛ charitatē. In eodē ḡ inſtāti iuſtificatōis
ſꝫ iſta ordiata ſm ordinē nature. ſ. motus
lib. ar. in petm̄ qḋ deteſtaꝛ. ꝛ motus li. ar.

in deū: q̇ licꝫ ſit act⁹ fidei: tn̄ hꝫ annexam
actualē volūtatis dilectōeꝫ. ꝛ tertio ē ibi
remiſſio culpe. q̄rto infuſio grē. Prim eſt
cā matialis ſcḋi. ſcḋm tertij. tertiū quar/
ti. q̄rtū ꝓo eſt cauſa formalꝛ ꝛ efficiēs ꝛ fi/
nalis tertij: ꝛ tertiū ſcḋi. et ſcḋm primi.
Quia em̄ efficiēs et finis cū forma coīci
dūt i idē nūero ſꝑ ſpē: qḋ p̄cedit formalꝛ: p̄
cedit et effectiue: i q̄ꝫtū eſt ſiľitudo forme
agētꝫ. ꝛ finaliꝛ in q̄ꝫtū p̄ncipalꝛ intendiꝛ.
Uide de his omib⁹ s. Tho. iiij. di. xvij.
Chrs ḡ ex p̄dcā pabola vult duo inferre.
Prim ꝙ maria mľtū dilexit xp̄ꝫ dilectōe
ꝯſeq̄nte tp̄e remiſſiōꝫ clpe. qꝛ ſe mľta ḋbi
ta ḋbuiſſe ꝯgſcebat. ſꝫ ꝙ ei mľta petā ipe
q̊ ad penā dimiſerat ꝑpt p̄dictā ei⁹ dile/
ctō neꝫ. Prim āt hoꝝ chrs declarat ꝑ ſig
dilectōis: cū dixi (ꝛ ꝯuerſus ad mlierē) vt
eā ꝯſolareꝛ ſuo dulci aſpectu: q̇ iā diu plo
rabat (dixit ſimoni) vt cogſceret q̄ꝫ pua di
lectōis ſig ipe dn̄o exhibuiſſꝫ (vides hāc
mlierē) q. d. Uides q̇dē q̊ ad corp⁹: ſꝫ n̄
quo ad aiaꝫ. Tu em̄ exiſtimas eā magnā
peccaꝛ eē. ꝛ ego tibi dico ꝙ q̄nto fuit ma/
ioꝛ in petō: tāto nūc eſt maioꝛ in amore. qꝛ
videt ſaltē ꝑ ſpem ſibi dimiſſa eē mľta q̇
debebat. Et vt noueriꝫ ꝙ valde diligat et
pl⁹ te q̇ paucioꝛa ꝯmiſiſti: ſaltē ſm iudici
um tuū ait. (Intraui in domū t. aquam
pedib⁹ meis nō dediſti) qḋ tn̄ facere de/
bueras: ꝛ rōne laudabilꝛ ꝯſuetudinis: et
ratōe neceſſitatis. Un̄ Abraā Gen̄. xviij
dicebat angelis quos hoies credebat: vel
ſaltē ad q̊s ſicut ad hoies hoſpites ſe ha
bebat. Afferā paurillū aq̄ ꝛ laueꝛ pedes
vr̄i. Et. j. Tim. v. Si ſctōꝝ pedes lauit.
(hec aūt lachrymis rigauit pedes meos.
ꝛ capillis ſuis terſit) quod eſt ſignuꝫ ma/
gni ad me amoris. Titus. Facilis ē vſus
aquarum: nō eſt facilis lachrymarū effu/
ſio. Hec ille. (Oſculū mihi non dediſti)
qḋ tn̄ facere debuiſti ſm laudabilē ꝯſue/
tudinem et in ſignuꝫ amoris. Iuxta illud
Roma. vl. Salutate inui cē i oſculo ſctō
(Hec āt ex q̊ intraui n̄ ceſſat oſculari pe/
des meos) in q̊ magnū feruorē oſtendit.
qꝛ oſculabaꝛ diu. qꝛ ex quo intrauit ꝛ con/
tinue: qꝛ n̄ ceſſat. ꝛ humiliter: qꝛ pedes.
(Oleo caput meū nō vnxiſti) qḋ tamē fa/
cere debueras ratione cōſuetudinis et ne

ceſſitatis: ꝛ in ſignū hilaritatis que debꝫ eſſe in hoſpitalitate (hec aūt vnguēto) qđ meli⁹ eſt oleo (vnxit pedes meos) q̄ ſūt capite mīn⁹ digni. Ecce ḡ ꝙ ipa mltū diligit. Gre. Probatio dilectōis ē exhibitio opis. Eſt aūt in hac pte documētū morale ꝙ ſicut dicit Gre. Vera iuſticia compaſſionē hābet: falſa ꝓo dedignationem. Gre. Ecce phariſe⁹ ꝓacter apud ſe ſupbꝰ ꝛ fallaciter iuſtus: egꝝ rephēdit de egritudine: medicū de ſubuentōe. Hec pfecto mulier ſi ad pedes phariſei veniſſꝫ: calcibus repulſa diſcederet. Inqnari em̄ ſe alieno pctō crederet: qꝛ hūc vere ſua iuſticia nō replebat. Sic ꝛ qdā ſacerdotali officio pditi ſiqd fortaſſe iuſte exteri⁹ vl' tenuit egerint: ptin⁹ ſubiectos deſpiciūt: et peccatores quoſcꝫ in plebe poſitos dedignātur. Neceſſe eſt aūt vt cum pctōres q̄ſcꝫ ꝯſpicim⁹ noſmetipos pus in illoꝝ calamitate defleamus. qꝛ fortaſſe in ſimilibꝰ aut lapſi ſum⁹: aut labi poſſum⁹. Et infra. Diſtrictionē debem⁹ vicijs: cōpaſſionē nature. Si enim feriendus eſt peccator: nutriendus eſt pximus. Hec ille.

Moraliter etiā p pedes ſaluatoris ſignificanť paupes: q̄ ſunt inferior ps corporis myſtici p deiectionē: ꝛ cruci affixi p afflictionē. Magdalena ſignificat diuitē volentē cōſequi veniā et gr̄am ac gloriam. Debet ergo diues ſtare ſec⁹ iſtos pedes p amiciciā ꝛ familiaritatē: vt ad ieū poſſint ſecure ꝛ facile accedere. Luc. xvj. Facite vob amicos de māmona iniqtatis. Et rigare lachrymis p cōpaſſionem. Job. xx. Flebā qndā ſup eo q̄ afflict⁹ erat et ꝯpatiebať aīa mea paupi. Quocōtra de aliqbꝰ dř Jaco. v. Nōne diuites opprimūt vos p potētiā? Et capill' tergere p tēporaliū cōicationē. Job. xxxj. Si comedi buccellā ſol⁹. Et dare oſculū p blandā allocutōem. Prouerb. xvj. Congregatōni paupeꝝ affabilē te facito. Et vngere vnguento p miſerendi hilaritatē. Ecci. xviij. In omni dato hilarem fac vultū tuum.

Quantū ad tertiū tāgiť abſolutio: quā chriſt⁹ peccatrici exhibuit: nō qdē abſoluēdo a culpa: a q̄ iā p pcedentē penitētiā erat abſoluta: ſꝫ a pene reatu. Jō ſequiť. (Propter qđ dico tibi) o ſimon (remittūtur ei peccata multa) quo ad penam (qnia dilexit multū) cōſiderās magnitudinem peccatoꝝ ſibi dimiſſoꝝ q̄ ad culpā. Chryſoſt. Nā q̄ vehemēter ſe ingeſſerūt malis rurſus et bonis vehemenť inſiſtent: ꝯſcij ad quot debita ſe obligauerint. Hec ille. Gre. in homel'. Tanto ergo ampli⁹ peccati rubigo ꝯſumiť: qnto pctōris cor magno charitatis igne concremať. Hec ille. (Cui aūt minus dimittiť) quo ad culpā: minus diligit) ſicut tu: ideo etiā min⁹ dimittiť tibi quo ad penā. (Dixit autē ad illā) q̄ iā alacrior ꝟbis ei⁹ erat effecta (Dimittunť) .i. ſcito tibi eſſe dimiſſa pri⁹. ſed nūc dimittunť, .i. dimiſſa eſſe nunciantur. (peccata tua) Contra: ſi peccata ſunt ei dimiſſa: adhuc illa habuit. Ad hoc dico ꝙ peccata dicunť dimitti q̄ ad penam ad ſimilitudinē debiti materialis. Quādo enim q̄s liberať ab exburſatiōe pecunie: diciť ei debitū remitti: cū nō remaneat in eo debitū. ſꝫ pecunia q̄ ſoluēdū erat debitum. Et ſic etiā pena remittiť: nō qꝛ ſit i eo cui remittiť: ſed qꝛ eā ſoluere nō cogiť. vl' qꝛ in eo remanet illud qđ p penā dediſſet: aut q̄ ſe priuaſſet: puta aurum in burſa: et quies in ſenſibus ac memoris corpis. Siľr remittitur culpa: nō qꝛ pſeueret in eo in quo erat: ſed qꝛ p ea nō dabit q̄s penas et nas damni ꝛ ſenſus. (Et ceperunt q̄ ſimul accūbebant) et non intelligebant ꝙ deus erat q̄ loquebať (dicere intra ſe. Quis eſt hic qui etiam peccata dimittit) quod ſoli⁹ dei eſt: in quem peccata cōmittunť. Chriſtus ꝓo ad iſtos nō reſpexit: quia ſcādalizabanť ꝓpť ſuas paſſiones: quibus tenebanť ne deū illū agnoſcerēt. Greg. in homel'. Celeſtis medic⁹ egros nō reſpicit: q̄s etiā de medicamēto fieri deteriores videt. Eā aūt quā ſanauerat p pietatis ſue ſniam ꝯfirmat. Hec ille. Vnde ſequitur. (Dixit aūt ad mlierē. Fides tua te ſaluā fecit) diſpoſitiue ꝛ ex ꝯgruo: ſicut et ego pfectiue ꝛ efficienter (vade in pace) .i. in iuſticia ſeu cū iuſticia. Theo. Juſticia ē pax homis ad deū: ſicut peccatū eſt inimicicia inter deū et hoiem. Hec ille. In hac pte eſt documentū: de q̄ ait Chryſ. Opus eſt nobis feruēti anima: qꝛ nihil impedit hoiem fieri magnū. Nullus ḡ conſtitut⁹

in peccatis deſperet: nemo virtuoſus dor
miter neq̃ cõfidat. Sepe em̃ meretrix p̃/
cedet eũ. Nec ille diffidat. Poſſibile nãq̃
eſt eũ etiã p̃mos ſupare. Hec ille. Eſt et
aliud. Nã lachryme pnie in maria habu
erũt multiplicẽ effectũ. Primo ſꝫ Greg.
lotionẽ ꝯſcientie vt dictũ eſt. Secũdo qꝛ
animũ ei⁹ fecerũt ſerenũ ⁊ trãq̃llũ. Chry.
Sicut vbi vehemẽs imber ꝓrũpit fit ſe/
renitas: ſic lachrymis effuſis appar3 trã/
q̃llitas. et perit caligo reatuũ. Hec ille
Tertio quia ſũmerſerũt oĩa peccata ei⁹.
ps. Contribulaſti capita ⁊c. Quarto qꝛ
abinde pacem habuit chr̃o remittente in
pace. Pacẽ inquam in cõſciẽtia q̃ de cete
ro eam in tãta ꝯſolatõne ꝯſtituit vt ſemꝑ
voluiſſet eſſe ſola: ne ab illa interiori con/
ſolatione diſtraheret. Prouer. xv. Secu/
ra mens q̃ſi iuge conuiuiũ. Multa alia ꝑ
tinẽtia ad iſtã ſcrã3 habes ĩfra poſt paſca
ſuꝑ illo euãgelio. Maria ſtabat ⁊c

Feria. vi. poſt dñicã de paſſio ne Text⁹ euãge. Joan. ca xi.

Collegerũt põtifices et
pharisei conciliũ et di/
cebãt: Quid facim⁹: qꝛ
hic homo multa ſigna facit Si
dimittimus eum ſic: omnes cre
dent in eum. Et venient roma
ni: et tollent noſtrũ locũ et gen
tem. Vn⁹ autẽ ex ĩpis caiphas
nomine: cum eſſet pontifex an
ni illius dixit illis. Vos neſcit3
quicq̃ nec cogitatis quia expe
dit vobis vt vnus moriat homo
pro populo: et nõ tota gens pe/
at. Hoc autẽ a ſemetipo nõ di/
xit: ſed cũ eſſet põtifex anni illi
us ꝓphetauit: quia ieſus moritu
rus erat ꝑ gente. Et nõ tm̃ pro
gẽte: ſed vt filios dei qui erant
diſperſi: congregaret in vnum.
Ab illo ergo die cogitauerũt vt
inteficerẽt eũ. Jeſus ergo non
in palã ambulabat apud iude
os. ſed abijt in regionẽ iuxta de
ſertum: in ciuitatem que dicit
effrem. et ibi morabatur cũ di
ſcipulis ſuis.

Collegerunt princi
pes ⁊ pharisei ⁊ci. ⁊c. Jo. xj.
In p̃nti euãgel. in q̃ agit d̃ ꝯſi/
lio habito ſuꝑ morte chriſti tria pũcta tã
gunt: que ſunt Conſultatio: Determina
tio et Occultatio.

Quantũ ad primũ ſciendũ eſt q̃ vt ha/
bet ex textu euangeliſtarũ ⁊ expſſe ex ma
giſtro hiſt. bis fuit factũ conſiliũ ſuꝑ mor
te chr̃i. Primo po ſt lazari reſuſcitationẽ
ſtatim. i. die ſeq̃nti ſiue ſabbato añ dñica3
de paſſiõe. vel in ipa dñica ſm aliq̃s. Vñ
ex tunc incipim⁹ memoriam de paſſione.
Secũdo feria quarta ante paſſionẽ eius
in atrio caiphe: Quia em̃ chriſt⁹ p̃dica/
uerat: nõ me videbitis amodo ⁊c. cogita/
uerũt vt recedere vellet: ideoq̃ fecert con
ſiliũ: in q̃ interfuit iudas. De primo aute3
agit in p̃ſenti euangelio. Circa qd̃ etiã
notandũ eſt q̃ vt dicit btũs Joannes q̃/
dã ex iudeis q̃ interfuerũt ſuſcitatõi laza/
ri abierũt ad phariſeos ad nũciandũ eis
miraculũ: bono fine ſm aliq̃s vt ꝯuerterẽ
tur. vł ſm alios malo fine vt illud miracł3
ſit cũ chr̃o extingueret. Dicit ergo. (Col/
legerũt). ſ. ſtatim audita morte ac ſuſcita
tione lazari (pontifices). i. ſũmi ſacerdo/
tes: q̃ vigintiq̃ttuor erãt maioris auctori
tatis q̃ alij ſimplices ſacerdotes: int̃ q̃s
tñ erat ſummus p̃ncipał (⁊ phariſei) q̃ apd̃
populũ erãt maioris ſcitatis q̃ alij reli/
gioſi (conciliũ). i. oẽs principales populi
vel ciuitatis hierłem (aduerſus ieſum: vt
ſc3 eũ interficerẽt: qꝛ miraculũ factũ in la
zaro multũ diuulgabat. Chryſ. Vñ opor
teret ſtupere ⁊ admirari audito miracło
cogitant interficere eũ q̃ mortuũ ſuſcita/
uit. Hec ille. Sciendũ eſt aũt q̃ pha
riſei de tribu ſymeon ꝑ maiori pte fuerũt
qꝛ ex illa tribu initiũ habuit illa ſecta: vt
dicit ſctũs Tho. ſacerdotes ṽo de tribu
leui: vt dt̃ Hiero. ſuꝑ Eſa. Jdõ i eis ſꝫ ſã.
Tho. ipleta eſt illa ꝓphetia Gene. penul.
Symeon ⁊ leui fratres vaſa iniq̃tati3 bel/
lantia: i ꝯcilium eoꝝ nõ veniat aĩa mea.